

Arrest

nr. 272 567 van 10 mei maand 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2022 heeft ingediend) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 2 mei 2022.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. COPPENS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is een Georgisch staatsburger en is gekend onder verschillende aliassen.

Op 13 juni 2014 diende de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 september 2014 besloot het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 5 november 2014 ontving de verzoekende partij een bevel het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 9 april 2015 ontving de verzoekende partij een inreisverbod voor 2 jaar (bijlage 13sexies) en een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

De repatriëring van de verzoekende partij stond gepland op 4 mei 2015, maar is door verzet van de verzoekende partij niet kunnen doorgaan.

Op 11 mei 2015 en 17 mei 2015 werden opnieuw repatriëringsvluchten gepland, maar deze konden opnieuw niet doorgaan door verzet van de verzoekende partij.

Op 18 mei 2015 werd de verzoekende partij gerepatriëerd naar haar land van herkomst.

De verzoekende diende op 12 december 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 januari 2018 besloot de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dat de aanvraag van de verzoekende partij niet in overweging kon worden genomen.

Op 23 januari 2018 ontving de verzoekende partij een bevel het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

De gemachtigde van de Staatssecretaris nam op 26 mei 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13sexies)

Op 31 mei 2018 nam de gemachtigde een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Eveneens op 31 mei 2018 diende de verzoekende partij een derde verzoek om internationale bescherming in.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen besloot op 20 juni 2018 dat de derde aanvraag niet-ontvankelijk was.

Op 12 juli 2018 nam de gemachtigde een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats met oog op verwijdering.

Op 1 november 2018 en op 1 september 2019 diende de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in, in Nederland. Beide aanvragen werden onontvankelijk verklaard.

De verzoekende partij werd op 1 september 2019 gerepatriëerd naar haar land van herkomst.

Op 3 december 2019 werd de verzoekende partij in België voor gewone diefstal bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden plus drie maanden.

Op 26 februari 2022 werd de verzoekende partij aangehouden en overgebracht naar de gevangenis van Sint Gillis.

Op 18 maart 2022 tekende zij verzet aan tegen voormelde veroordeling.

Op 2 mei 2022 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

Naam: O.
Voornaam: L.
Geboortedatum: [...]
Geboorteplaats: [...]
Nationaliteit: Georgië
ALIAS: B., L., [...], nationaliteit Georgië
V.L., [...], nationaliteit Georgië
L.O., geboren [...], Georgische nationaliteit. (gekend onder deze identiteit in Nederland)
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feiten waarvoor hij op 03.12.2019 werd veroordeeld tot een

gevangenisstraf van 8 maanden + 3 maanden gevangenisstraf. Betrokkene ging hiertegen in verzet op 18.03.2022.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude, kunnen hic en nunc slechts door de hechtenis worden ondervangen temeer een gebeurlijke invrijheidstelling, het voorhanden zijnde gevaar voor recidive geenszins uitsluit. Betrokkene laat zich kennelijk omwille van het lucratieve geldgewin gemakkelijk en gewillig verleiden tot ernstige normoverschrijdend gedrag. In de gegeven omstandigheden is er dan ook een reëel recidivegevaar.

Gezien het winstgevend karakter en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Op 02.05.2022 werd het hoorrecht voorgelegd en toegelicht door de terugkeerbegeleider aan betrokkene. Hij vult het hoorrecht zelfstandig in. Het document wordt hierop samen overlopen. Betrokkene verklaart dat hij niet wenst terug te keren naar Georgië, omdat hij bang is van het levensbedreigende regime daar. Hij zou wel willen terugkeren naar Nederland indien dit nodig is. Mondeling voegt hij nog toe dat hij geen beroep kan doen op de politie in zijn land van herkomst om hem te helpen, aangezien zij even corrupt zouden zijn als de regering zelf. Hij beweert dat de reden hiervoor erg complex is. Hij verklaart zowel een filosofische als psychologische achtergrond te hebben en absoluut niet akkoord te zijn met de manier waarop hij in Europa behandeld wordt. Meneer verklaart ook asiel te hebben aangevraagd in Nederland en hier wel bescherming gekregen te hebben. Aangezien er inderdaad een Eurodac Hit Nederland terug te vinden is in zijn dossier, wordt hem gevraagd naar bewijsstukken van een ontvankelijke asielaanvraag in Nederland. Meneer geeft aan een verblijfskaart te hebben, maar deze in Nederland achtergelaten te hebben. Hij is ervan overtuigd dat deze verblijfskaart hem recht op verblijf geeft op basis van subsidiaire bescherming. Meneer kan zich geen datum van uitgave of geldigheid herinneren, maar is ervan overtuigd dat deze kaart een geldigheidsduur van vijf jaar heeft en op dit moment nog geldig is. Hij kan zich het jaar van uitgave ook niet herinneren. Uit navraag bij de verbindingssambtenaar blijkt dat hij geen verblijfsrecht heeft in Nederland. Er wordt betrokkene gevraagd waarom een terugkeer naar Georgië volgens hem onmogelijk is. Meneer licht zijn visie op de politieke omstandigheden in Georgië toe. Hij maakt de vergelijking met het conflict tussen Rusland en Oekraïne. Er zou veel corruptie zijn, waardoor een veilig leven daar onmogelijk is.

Hij verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem belemmert om te reizen. Betreffende zijn problemen in het land van herkomst dient opgemerkt te worden dat de betrokkene geen concrete verklaringen aflegt en evenmin bewijsstukken voorlegt om zijn problemen te staven. waardoor een schending van artikel 3 EVRM niet aangenomen kan worden. Het administratief dossier bevat eveneens geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Hij verklaarde geen partner, familie of kinderen in België te hebben. Bijgevolg is artikel 8 van het EVRM eveneens niet van toepassing.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Tijdens de asielaanvraag dd. 13.06.2014 gaf hij volgende alias op: V.L., [...], nationaliteit Georgië

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Uit het bevel om het grondgebied te verlaten met weerhouding van 09.04.2015 (bijlage 13 septies) bleek dat betrokkene geen gevolg gaf aan eerder bevel om het grondgebied te verlaten (betekend 13.11.2014).

Tegen zijn beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen (13 qq van 05.11.2014) heeft hij een beroep in gediend bij de RVV, dit verzoek werd verworpen op 10.03.2015 en kreeg 7 dagen uitstel tot het verlaten van het grondgebied, hem betekend op 31.03.2015.

Hij gaf ook hieraan geen gevolg. Betrokkene werd uit eindelijk onder escorte gerepatrieerd naar Georgië op 18.05.2015.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.

Betrokkene diende op 01.11.2018 een asielaanvraag in, in Nederland (eurodac hit).

Betrokkene staat in NL bekend als: L.O., geboren [...], Georgische nationaliteit.

V-nummer: [...].

Hij heeft tijdens zijn uitzetting ook weer een herhaalde asielaanvraag ingediend op 1-9-2019. Beide asielaanvragen zijn niet ontvankelijk verklaard. Betrokkene heeft op 10 juni 2019 een terugkeerbesluit opgelegd gekregen. Hij is op 1 september 2019 uitgezet naar zijn land van herkomst door de Nederlandse autoriteiten. (Info ontvangen vanuit Nederland IND op 02/05/2022)

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feiten waarvoor hij op 03.12.2019 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden + 3 maanden gevangenisstraf. Betrokkene ging hiertegen in verzet op 18.03.2022.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude, kunnen hic en nunc slechts door de hechtenis worden ondervangen temeer een gebeurlijke invrijheidstelling, het voorhanden zijnde gevaar voor recidive geenszins uitsluit. Betrokkene laat zich kennelijk omwille van het lucratieve geldgewin gemakkelijk en gewillig verleiden tot ernstige normoverschrijdend gedrag. In de gegeven omstandigheden is er dan ook een reëel recidivegevaar.

Gezien het winstgevend karakter en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feiten waarvoor hij op 03.12.2019 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden + 3 maanden gevangenisstraf. Betrokkene ging hiertegen in verzet op 18.03.2022.

De pertinente gevaren van een dergelijke attitude, kunnen hic en nunc slechts door de hechtenis worden ondervangen temeer een gebeurlijke invrijheidstelling, het voorhanden zijnde gevaar voor recidive geenszins uitsluit. Betrokkene laat zich kennelijk omwille van het lucratieve geldgewin gemakkelijk en gewillig verleiden tot ernstige normoverschrijdend gedrag. In de gegeven omstandigheden is er dan ook een reëel recidivegevaar.

Gezien het winstgevend karakter en de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Tijdens de asielaanvraag dd. 13.06.2014 gaf hij volgende alias op: V., L., [...], nationaliteit Georgië

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Uit het bevel om het grondgebied te verlaten met weerhouding van 09.04.2015 (bijlage 13 septies) bleek dat betrokkene geen gevolg gaf aan eerder bevel om het grondgebied te verlaten (betekend 13.11.2014).

Tegen zijn beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen (13 qq van 05.11.2014) heeft hij een beroep in gediend bij de RVV, dit verzoek werd verworpen op 10.03.2015 en kreeg 7 dagen uitstel tot het verlaten van het grondgebied, hem betekend op 31.03.2015.

Hij gaf ook hieraan geen gevolg. Betrokkene werd uit eindelijk onder escorte gerepatrieerd naar Georgië op 18.05.2015.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing. Betrokkene diende op 01.11.2018 een asielaanvraag in, in Nederland (eurodac hit). Betrokkene staat in Nederland bekend als:

L.O., geboren [...], Georgische nationaliteit.

V-nummer: 2801907321.

Betrokkene heeft een eerste asielaanvraag ingediend in Nederland op 1-11-2018. Hij heeft tijdens zijn uitzetting ook weer een herhaalde asielaanvraag ingediend op 1-9-2019. Beide asielaanvragen zijn niet-ontvankelijk verklaard. Betrokkene heeft op 10 juni 2019 een terugkeerbesluit opgelegd gekregen. Hij is op 1 september 2019 uitgezet naar zijn land van herkomst.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Tijdens de asielaanvraag dd. 13.06.2014 gaf hij volgende alias op: V., L., [...], nationaliteit Georgië

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Uit het bevel om het grondgebied te verlaten van 09.04.2015 (bijlage 13 septies) bleek dat betrokkene geen gevolg gaf aan eerder bevel om het grondgebied te verlaten (betekend 13.11.2014). Tegen zijn beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen (13 qq van 05.11.2014) heeft hij een beroep in gediend bij de RVV, dit verzoek werd verworpen op 10.03.2015 en kreeg 7 dagen uitstel tot het verlaten van het grondgebied, hem betekend op 31.03.2015. Hij gaf ook hieraan geen gevolg. Betrokkene werd uit eindelijk onder escorte gerepatrieerd naar Georgië op 18.05.2015.

8° Betrokkene heeft in het Rijk of in andere lidstaten meerdere verzoeken tot internationale bescherming en/of verblijfsaanvragen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot een negatieve beslissing.

Betrokkene diende op 01.11.2018 een asielaanvraag in, in Nederland (eurodac hit). Betrokkene staat in Nederland bekend als:

L.O., geboren [...], Georgische nationaliteit.

V-nummer: [...].

Hij heeft tijdens zijn uitzetting ook weer een herhaalde asielaanvraag ingediend op 1-9-2019. Beide asielaanvragen zijn niet ontvankelijk verklaard. Betrokkene heeft op 10 juni 2019 een terugkeerbesluit opgelegd gekregen. Hij is op 1 september 2019 uitgezet naar zijn land van herkomst door de.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij/zij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij/zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Georgië."

2. Ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, blijkt uit artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de Vreemdelingenwet) dat deze enkel vatbaar is voor een beroep bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1 De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RVV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij van haar vrijheid werd beroofd met het oog op een terughrijving. Omwille van de vasthouding en de overbrenging naar een centrum met het oog op zijn terughrijving, die voorlopig nog niet in het vooruitzicht werd gesteld, is het aannemelijk dat een gewone schorsingsprocedure niet zou kunnen worden afgerond alvorens de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing heeft plaatsgevonden.

De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen.

Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 74/17, §1 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 13 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stipt aan dat zij een impliciet verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Zo stelt zij dat zij op 22 mei 2022 werd gehoord en dat zij tijdens dit gehoor heeft aangegeven dat zij niet naar Georgië kan terugkeren omwille van de politieke omstandigheden, corruptie en onveiligheid.

De verzoekende partij kan prima facie niet worden gevolgd. Een verzoek om internationale bescherming dient expliciet te zijn. De verzoekende partij heeft steeds de mogelijkheid om dergelijk verzoek in te dienen, doch de Raad kan enkel maar vaststellen dat zij van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Haar betoog in haar verzoekschrift dat de verwerende partij geen beslissing kon nemen alvorens dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zich heeft uitgesproken is dan ook niet dienstig.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt prima facie niet aangetoond.

Weliswaar heeft zij naar aanleiding van haar hoorrecht aangegeven dat zij niet naar Georgië kan terugkeren omwille van de politieke omstandigheden, corruptie en onveiligheid. Het is dan ook de taak van de verwerende partij, in casu de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, om te onderzoeken of de verzoekende partij elementen aanbrengt waardoor een terugkeer naar het land van herkomst een schending van het non-refoulementbeginsel zou inhouden. In casu blijkt dat de verwerende partij dit onderzoek heeft gevoerd. Dit blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Zo motiveert de verwerende partij:

“Betreffende zijn problemen in het land van herkomst dient opgemerkt te worden dat de betrokkene geen concrete verklaringen aflegt en evenmin bewijsstukken voorlegt om zijn problemen te staven. waardoor een schending van artikel 3 EVRM niet aangenomen kan worden. Het administratief dossier bevat eveneens geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

De verzoekende partij herhaalt in haar verzoekschrift wat zij reeds eerder uiteenzette naar aanleiding van haar hoorrecht. Ze blijft echter nog steeds in gebreke om concrete verklaringen af te leggen waaruit zou blijken dat zij als persoon een gevaar loopt wanneer zij zou worden gerepatriëerd naar Georgië. De verzoekende partij kan niet ontkennen dat zij reeds twee keer naar Georgië werd gerepatriëerd, dit telkens

nadat haar verzoek om internationale bescherming afgewezen werd en dat dit geen aanleiding heeft gegeven tot problemen. Zij kan bezwaarlijk verwijzen naar de oorlog met Oekraïne. Ook al zijn er spanningen tussen Georgië en Rusland, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de oorlog zich op heden enkel beperkt tot een oorlog tussen Oekraïne en Rusland. Er zijn inderdaad geen concrete gegevens om aan te nemen dat de verzoekende partij zo zij wordt teruggeleid naar Georgië in een situatie terechtkomt die te vergelijken is met Oekraïne. De verzoekende partij laat na het minste begin van bewijs aan te brengen voor haar verklaringen. Zij toont helemaal niet aan dat de situatie thans dermate gewijzigd is dat de beslissingen die genomen werden naar aanleiding van haar verzoeken om internationale bescherming nu niet meer relevant zouden zijn.

Met haar betoog maakt ze prima facie geen schending van artikel 74/17, § 1 van de Vreemdelingenwet aannemelijk, noch van artikel 3 van het EVRM.

Waar de verzoekende partij stelt dat zij zich niet beroept op een ziekte of een gezinsleven en aldus van oordeel is dat de motiveringsplicht geschonden is, kan zij evenmin worden gevolgd.

Ingevolge artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is de verwerende partij ertoe gehouden rekening te houden met een eventueel gezinsleven en/of medische toestand wanneer zij zinnens is een verwijderingsmaatregel op te leggen. De verwerende partij haalt aldus terecht aan dat de verzoekende partij niet heeft aangegeven een gezinsleven te hebben of zich op een ziekte te beroepen.

Een schending van de motiveringsplicht wordt prima facie niet aannemelijk gemaakt.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar haar veroordeling bij verstek en stipt zij aan dat zij hiertegen verzet heeft aangetekend. Zij benadrukt dat er nog geen rechterlijke uitspraak met gezag van gewijsde vaststaat. Zij stelt dat enkel de strafrechter de schuldvraag kan beoordelen. Hetzelfde voor wat betreft het risico op onderduiken. Zij is aldus van oordeel dat de motieven van de openbare orde niet zonder bevoegdheidsoverschrijding kunnen worden weerhouden.

De verzoekende partij kan niet ontkennen dat zij bij verstek reeds werd veroordeeld door een strafrechter en dat zij hiervoor een gevangenisstraf heeft moeten uitzitten. Er is aldus reeds een zekere beoordeling van de openbare orde gebeurt. De Raad betwist dat niet dat de verzoekende partij verzet heeft aangetekend en dat het aan de strafrechter toekomt om over dit beroep te oordelen.

Evenwel verhindert het gegeven dat de verzoekende partij (nog) niet definitief werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet, de verwerende partij niet om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Het (strafrechtelijk) vermoeden van onschuld belet geenszins dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een (definitieve) strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

De schending van de motiveringsplicht kan prima facie niet worden aangenomen.

Het aangevoerde middel is prima facie niet ernstig.

Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

J. CAMU